

Cơn Mưa Cuối Mùa Thu

mtkt

Mưa!

Cơn mưa tháng 9 không ồ ạt, không mạnh bạo nhưng day dứt trong chiều .Mưa tả tơi trên hàng cây Mưa rũ buồn trên mặt hồ. Nó đi . Đầu trần, áo mỏng. Cơn gió từ ngoài khơi kéo về quất vào mặt nó, rét buốt. Từng hạt mưa len lỏi xuyên qua lớp vải mỏng thấm vào tận linh hồn nó tái tê . Ng` ta dẫn nhau lúp xúp chạy trốn cơn mưa bất chợt. Ng` ta ẩm áp bên nhau dưới những cây dù xanh đỏ đủ màu Hạnh phúc của nó đang run rẩy một cách tội nghiệp dưới cơn mưa mùa thu kia Nhưng nó không màng. Nhịp chân của nó cùng với tiếng lá khô dưới chân ào ào... ào ào...

Hắn, từ một góc đời nào đó bước ra Cũng ướt đầm dưới cơn mưa không hẹn trước. Xoè bàn tay trước mặt nó, hắn cười:

- Tặng cho nhỏ một hạt mưa nè!

Im lặng.

- Lấy không hử

Im lặng.

- Không lấy thật à?
- Tránh đường!
- Không tránh!
- Lãng!
- Lãng bằng em không? Dầm mưa suốt cả buổi chiều.
- Không quen. Mặc!

Đưa tay đón một hạt mưa nữa, hắn cảm tay nó đặt vào, cương quyết:

- Tôi sẽ đi với em hết con đường này
- Khùng!

Mưa vẫn rơi, gió vẫn thổi về. Trên con đường vắng tanh lại thêm một đôi chân dẫm lá nữa Đi về đâu và đi làm gì? Nó đâu biết. Nó cứ đi, thế thôi

- Em có biết con đường này sẽ dẫn về đâu không?
- Bệnh viện.
- Đúng cho em, nhưng không đúng cho tôi .

Đưa tay vuốt mặt, nó quay sang bắt gặp đôi mắt rất lạ của hắn. Đôi mắt lạ xa nhưng chừng như thân quen. Đôi mắt lạnh lùng nhưng chừng như rất ấm áp. Nó rùng mình:

- Chúng ta đã từng gặp nhau
- Rất nhiều lần.
- Ở đâu
- Trên con đường một chiều Tôi thấy em nhưng em không nhìn thấy tôi

Nó ngơ ngác nhìn những giọt mưa tung tóe trên đá. Giọt nào sẽ thấm vào lòng đất, giọt nào sẽ tan vào mặt hồ .. và giọt nào sẽ rơi vào lòng nó ?..

- Tại sao em dầm mưa
- Thất tình.
- Tôi không tin.
-
- Em không biết yêu thì làm sao thất tình.

Nó hoảng loạn như con nai tơ bất gặp ánh mắt của ng` thợ săn lấp lánh sau tán lá. Nó bàng hoàng như ai vừa gõ cửa giấc mơ nửa chừng của nó. Giọng hần buồn như mưa:

- Bởi vì em không biết yêu chính bản thân mình thì làm sao yêu được ng` tạ Mà thôi Em tên gì?

Nó ngược nhìn bầu trời xám xịt âm đạm cố tìm một cái gì đó xa vời như tên của nó.

- Mây!
- Tôi cũng đoán như vậy
- Tại sao
- Không phải thứ gì cũng có câu trả lời . Sao em không hỏi tên tôi nhỉ
- Mưa, phải không?

Hần cười Nụ cười làm xôn xao những phiến lá trên cao Nụ cười làm buổi hoàng hôn loáng thoáng màu hồng. Con đường rồi cũng kết thúc cùng với cơn mưa Hần thả giọt nước cuối cùng rơi xuống bàn tay lạnh ngắt của nó. Và ánh mắt của hần lại mê mẩn mang:

- Chúng ta đã đi hết một con đường rồi em biết không? Con đường không dài vĩnh viễn như tôi mong muốn và cơn mưa không dài vô tận cho em còn lang thang. Tất cả kết thúc tại đây Ngán ngủi quá. Mơ hồ quá. Hy vọng em sẽ giữ lại giọt mưa cuối cùng tôi tặng cho em. Tạm biệt nhé. Chúc em biết "thương lấy bản thân mình" để còn biết thương .. mưa!

Mưa đến. Mưa đi . Nắng rồi cũng lên soi sáng một ngày mới Nó thức dậy sau cơn sốt vật vờ. Hần đã mang mưa về một thành phố lạ xa nào đó. Cơn mưa cuối mùa của nó. Cơn mưa làm nó nằm liệt cả mấy ngày nhưng nó vẫn thích. Một ngày nào đó biết đâu giữa buổi chiều thênh thang mây bay, hần lại mang mưa về nơi này nhỉ. Có cái gì mong manh mà day dứt hơn mưa ? Nó mỉm cười Cơn mưa cuối mùa đâu đã kết thúc hôm qua...

6/02